

[Finansministeren.]

og til Afdrag paa Statsgælden paaregnes en Udgift af 33,9 Mill. Kr. Til Iværksættelse af Arbejder i Henhold til Loven af 1. Maj 1937 om Beskæftigelse af arbejdsløse er opført en Udgift paa 20 Mill. Kr., svarende til den Del af de i Loven omhandlede 30 Mill. Kr., som først ventes at komme til Udgift i 1938—39, idet der samtidig i Henhold til den i Loven givne Bemyndigelse opføres 30 Mill. Kr. til Optagelse af Laan. Nettoresultatet bliver herefter, at Kontoen for Skatkammerbeviser og Bankgæld skal forøges med 49,7 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Finanslovsforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Det er jo kun kort Tid, der er levnet dette høje Ting til Behandling af Finanslovsforslaget, og jeg for mit Vedkommende skal ikke gøre mange Bemærkninger, idet jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som den højtærede Finansminister har fremsat her ved Finanslovsforslagets Forelæggelse.

I øvrigt kan jeg henvise til de Synspunkter, som mit Partis Ordfører i det andet høje Ting har gjort gældende. Efter den Tilslutning, Finanslovsforslaget har faaet i Folketinget, maa jeg gaa ud fra, at det ogsaa her i Landstinget kan faa Støtte fra alle Partier.

Jeg skal afstaa fra yderligere Bemærkninger og anbefale Finanslovsforslaget til Vedtagelse uforandret. Ved Forhandlingens Slutning skal jeg dog foreslaa Forslaget henvist til Finansudvalget.

Hauch: Landstinget har i alle de Aar, hvori vi har haft en fri Forfatning, taget den Stilling, at det afstod fra at gaa i Detailler med Hensyn til Finanslovsforslaget og hvad der knytter sig dertil. Derfor har Landstinget ogsaa gennem de mange Aar, om jeg saa maa sige fundet sig i, at Finanslovsforslaget først kom her til Landstinget paa et forholdsvis sent Tidspunkt, saa at der ikke levnedes Tid til indgaaende Behandling af Spørgsmaalene. Naar Landstinget har indtaget denne Stilling gennem Aarene uden Hensyn til de vekslende Forhold, uanset Landstingets Flertals og Mindretals Stilling over for Ministeriet, skyldes det Erkendelsen af, at Finansloven, om jeg saa maa sige, maa betragtes som værende Folketingets. Det fremgaar ogsaa af Forfatningen, der bestemmer, at Finanslovsforslaget først skal fremlægges i Folketinget. Jeg ønsker ikke

mindst under de nuværende Forhold, da man drøfter Landets Forfatningsforhold, at pege paa, at saadan har Landstinget altid stillet sig i Spørgsmaalet om Behandlingen af Finanslovsforslaget. Jeg mener, der er Grund til at understrege dette, fordi Landstinget efter min Opfattelse bør fortsætte denne Linie, som det gennem mange Aar har fulgt, samtidig med at det er Landstingets Opgave at vaage over, at der ikke paa Finanslovsforslaget findes Bevilinger, som ikke har Hjemmel i bestaaende Love, eller er undladt Opførelse af Bevilinger, som flyder af bestaaende Love. I det foreliggende Tilfælde erkender imidlertid alle Rigsdagens Partier, at der ikke i saa Henseende er Anledning til Betænkeligheder.

En helt anden Sag er Landstingets Stilling til den almindelige Lovgivning. Der har Landstingets ubetingede Ret til at gøre sin Indflydelse gældende altid været respekteret af siddende Regeringer, og det vil forhaabentlig ogsaa blive Tilfældet i Fremtiden.

Under Hensyn til, at det foreliggende Finanslovsforslag ikke giver Anledning til Undersøgelser af den Art, som jeg før pegede paa, vedrørende den bestaaende Lovgivning, skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Finanslovsforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Stein: Som den ærede sidste Taler fremhævede, er en detailleret Behandling af Finansloven forbeholdt det andet høje Ting. Den Behandling, som Finansloven er Genstand for i dette høje Ting, er af mere formel Art, en, som det blev sagt, Konstatation af, at Finansloven er i Overensstemmelse med den almindelige Lovgivning og de Krav, som denne stiller. Jeg skal derfor heller ikke gaa i Detailler under Behandlingen af det foreliggende Finanslovsforslag, men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre nogle enkelte Bemærkninger, og jeg skal da først gøre et Par Bemærkninger om Statsbanernes Budget, der fra Aar til Aar belaster Finanslov og Regnskab med et betydeligt Underskud, fordi der arbejdes med en Dødvægt af Aktiver, som skal forrentes og amortiseres. Man kan sige, at de Tilskudsbeløb, der til de Formaal opføres paa Statsbanernes Regnskaber, og som gaar igen paa Rente- og Afskrivningskonti, er rene Posteringer, men det er Posteringer, som Befolkningen, ud over Takster for Benyttelsen, naturligvis maa betale gennem et Plus paa Skattebilletten. Derfor er Spørgsmaalet om Statsbanernes Økonomi et ikke helt